

jo dermed Forhandlingerne foreløbigt være afsluttede for denne Gang, og der vil ikke naaes hen til det subsidiaire Forslag. Bliker vort principale Forslag vedtaget, kunne vi, der have stillet dette, naturligtvis ikke beklage os herover, saameget mindre som vi selvfølgelig foretrakke dette Forslag for det, vi kun have stillet subsidiairt. Bliker derimod vort principale Forslag forkastet, synes det noget besynderligt, at vort subsidiaire aldeles ikke kommer til Dntale. Formelt er dette imidlertid vistnok rigtigt, thi vort subsidiaire Forslag er kun stillet for det Tilfælde, at det slet ikke skulde kunne lykkes at tilvejebringe en Overeenskomst med Regjeringen med Hensyn til den nye Tingenes Orden. Det tredie Mindretal har nemlig stillet sig paa det Standpunct, at vinde en sliig Ordning gjennem en Overeenskomst med Regjeringen, og kunde denne opnaaes paa Basis af, hvad der er foreslaaet af Majoriteten, vilde vi ikke have Noget derimod. Jeg fremhaever dette, for at gjøre det klart, at der er en vis Reciprocitet mellem Fleertallets og Mindretallets Stilling. Havde Majoritetens Forslag Udsgt til at gaae igjennem og blive vedtaget som endeligt afflutende Forhandlingen, da vilde vi have tiltraadt det, og da vilde der ikke blive Spørgsmaal enten om vort principale eller vort subsidiaire Forslag. Omvendt troe vi derimod at have Grund til at vente, at Udvalgets Fleertal vil finde sig i og og slutte sig til Minoritetens Forslag, dersom der gjennem dette kan aabnes Udsgt til en Afslutning af Forhandlingerne. Skulde det imidlertid under de forestaaende Forhandlinger med Ministeriet vise sig, at der ikke var Udsgt til at opnaae det tilstggede Formaal, da vil det af os stillede subsidiaire Forslag, hvilket, som sagt, allerede Flere have erklæret at foretrække for vort principale, paa Ny kunne komme til at udøve sin Virkning, idet det, selv om det nu forkastes, under den sidste Forhandling vil kunne blive Gjenstand for Forhandling og Afstemning her i Salen.

Formanden: Da Ingen yderligere har begjært Ordet, ere Forhandlingerne over dette Afsnit sluttede, og vi skulle nu gaae over til Afstemning. Jeg skal da foreløbigt gjøre den Bemærkning med Hensyn til Afstemningen, at

efter den Maade, hvorpaa jeg tidligere har stillet denne, kunde der maastee være Grund for Thinget til at vente, at jeg først vilde lade de forskjellige Endringsforslag redigere og derefter afgjøre, hvilket der skulde gjælde istedetfor noget af de andre; men derved møder i nærværende Tilfælde en betydelig Hindring ved de Underendringsforslag, der ere stilledes paa Bladet 49, paa Grund af hvilke jeg troer, at det vilde volde for store Bryderier overfor det ringe Udbytte, der kunde vindes. Jeg maa derfor foretrække den Maade, der tidligere er bleven brugt, skjøndt ikke af mig, og i dette Tilfælde strax stille Mindretallets Forslag paa Endringslisten under Nr. 44 under Afstemning. Forsaavidt dette skulde blive antaget, ere derved alle de øvrige bortfaldne; forsaavidt det derimod forkastes, gaae vi over til Udkastets midlertidige Bestemmelse Nr. 3, og hvis den forkastes, til Endringsforslaget under Nr. 47; dog er der ved Siden deraf et Underendringsforslag, som er opført paa Bladet 49, og derefter, hvis ogsaa dette forkastes, bliver Udvalgets Fleertals Forslag redigeret paa den Maade, som Endringsforslagene fordre, og derefter vil en endelig Afstemning derover finde Sted.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev:

1) Mindretallets Endringsforslag under Nr. 44.

forkastet med 62 Stemmer mod 26.

2) Udkastets midlertidige Bestemmelse 3. forkastet eenstemmigt med 92 Stemmer.

3) Under Endringsforslaget af Barfod:

Det sidste Stykke af Forslag 47 (stillet af Bregendahl, C. A. F. Christensen, Jacobsen, Meier og Rosenørn) affattes saaledes: „Antallet af denne Rigsforsamlings Medlemmer fastsættes af Kongen, dog saaledes, at det kommer til at udgjøre omtrent 260, men ikke over 268 Medlemmer. For Kongeriget's Vedkommende skulle da samtlige Rigsdagens 153 Medlemmer indtræde i den, samt